

MINDENSZENTEK KAPCSÁN

Horváthné Éva és Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2022. 10. 22.

Horváthné Éva:

Drága, szeretett mennyei Atyánk, köszöntünk a mai napon Téged, a Jézus drága, szent nevében. Köszönjük, hogy a mai napon is összegyűlhettünk, együtt lehetünk, együtt imádhattunk és magasztalhattunk Téged. Együtt borulhatunk le Előtted, mennyei Atyám, a Te királyi trónod előtt. Köszönjük Neked mennyei Atyám, hogy megérintettél minket, a Te szent kenetteddel. A Te jelenléted ma is itt van, és köszönjük a Szent Szellem áradatát, amely, mint szellő, végigsöpör rajtunk a Jézus nevében. Átjárja a mi testünket, a lelkünket, a szellemünket. Köszönjük ezt, mennyei Atyám, Neked! Köszönjük, hogy a Te gyermekeid lehetünk, mert újjászülethettünk. A Te drága véred megmosott minket, megtisztított minket, újjá tett minket. Köszönjük, hogy minden bűntől és minden kárhozattástól megmentettél, a Jézus nevében. Köszönjük, hogy mi kimondhatjuk, hogy gyógyultak vagyunk, szabadok vagyunk, bőségben élünk, a Jézus nevében, és az örök életet élhetjük már itt, a földön. Köszönjük, mennyei Atyám! Hálásak vagyunk a megoldásokért, mennyei Atyám! Köszönjük, hogy az életünk minden napján kísérsz minket! Köszönjük, hogy a megoldásokban ott vagy, és csak Tereád tekintünk, és nem megyünk se jobbra, se balra, a Jézus nevében. Te vagy az egyenes út, a keskeny út, a keskeny ösvény, amin mi menetelünk előre. Köszönjük, hogy a Te akaratodban járhatunk minden napon, a Te Igédet szólhatjuk, ami felmagasztaltatott, és a drága Jézus nevében mondjuk ki. Köszönjük ezt mennyei Atyám, és köszönjük, hogy megvédelmez bennünket a gonosz erőktől, mert parancsolunk Jézus nevében, hogy távozzanak az életünkől, mások életéből, a Jézus nevében. Köszönjük, hogy a drága szent védelmed, az angyalok serege védelmez bennünket minden napon, a Jézus nevében. Minden lépésünkben egyengeted az útjainkat. Köszönjük ezt, mennyei Atyám! Dicsérünk, magasztalunk! Köszönjük, mennyei Atyám, hogy szólhatjuk a Te imádságaidat, ami a szánkon kimegy az Ige által. Köszönjük, és felmagasztaljuk a nevedet! Eléd hozzuk az előljáróinkat, és köszönettel szólunk Hozzád. Köszönjük, hogy megvédelmezed őket, és megállnak hitben és erőben, a Jézus nevében. Köszönünk minden feljebbvalót, akik felettünk állnak, az ország vezetőit, az előljáróinkat, a helyre helyeztél, hogy irányítsák az országot, a munkahelyeket, falukat, városokat. Köszönjük, mennyei Atyám! Köszönjük, hogy alázatos szívet adtál nekünk, és mi meghajolunk az Úr Jézus Krisztus előtt. Engedelmességgel szolgálunk Neked életünk minden napján! Dicsérünk és magasztalunk Téged, mennyei Atyám, a Jézus nevében. Ámen.

A mai napon mindenszentekről fogtok hallani. Jön a mindenszentek ünnepe, a halottak napja. Erről szeretnék nektek tanítani, mert kell hallanotok róla, hogy mi a különbség a mindenszentek és halottak napja, valamint a Halloween között. Ezekről szeretnék a mai napon beszélni, és az újjászületésről természetesen. Ez a legfontosabb, amiről hallaniuk kell az embereknek. Mindenszentekkor az emberek az elhunyt szeretteikre emlékeznek. De a mindenszentek és a halottak napja között különbség van. Erről nem mindenki tud! A mindenszentek november 1-én van, az egy keresztény ünnep, ami az elhunyt üdvözlteknek az emléknapja. A november 2. pedig a halottak napja, amikor az összes elhunytól méltó módon megemlékezünk. Ebbe beletartoznak az üdvözltek is, meg a nem üdvözltek is. Mi nem tudhatjuk minden elhunytól, hogy újjá voltak-e születte a földi életük során, hogy megvallották-e Jézust Urukak, hogy Ő Isten Fia, hogy Ő meghalt és feltámadt és értünk. Ezt csak Isten tudja egyedül, de hisszük azt, hogy sokan a mennybe kerültek. A templomokban imádkozzák a Hiszekegy imát, és azáltal, aki nyitott szívvel és a szájával megvallja, akkor az üdvözlült. Hiszük, hogy nagyon sokan a mennyországban vannak. Azt is tudjuk, hogy az ember örök életű szellemi lény, és azt is tudjuk, hogy az ember szelleme soha nem semmisül meg. A lényegi valónk a szellemünk, van lelkünk és testben élünk. Az igazi létezésünk a

szellemi birodalomból ered, a mennyei birodalomból. Tehát a fogantatás pillanatában Isten leküldi az emberi szellemet az anyaméhbe és így válik az embrió élőlényé. A Jakab 2,26. azt írja, hogy a test halott szellem nélkül. Tehát élettelen.

Jakab 2,26.

26. Mert amiképpen a test halott szellem nélkül, akképpen a hit is halott cselekedetek nélkül.

A létezésnek a szakaszait azon keresztül láthatjuk meg, ahogy Jézus testet öltött. Tehát szellemi lényként Ő már a megszületése előtt létezett, majd a földi sátorházában élt, és szolgált egy ideig, aztán a kereszthalála, majd a feltámadása után visszament a mennybe az Atyához. Tehát írja is az Ige a János 14,12-ben, amikor azt mondja Jézus, hogy én az én Atyámhoz megyek. Velünk is ugyanez történik! Tehát a létezésnek három szakasza van. A születésünk előtti élet, ami a szellemi birodalomban van, aztán a fizikai testünkben töltött idő, itt a földön, és a testünk elmúlása után töltött élet. Tehát a szellemi birodalomba kerülünk vissza. Egy kevés ideig testben élünk itt a földön, aztán ismét a szellemi világban folytatjuk az utunkat. Úgy írja az Ige az Egyszerű fordításban, hogy a földön átutazók vagyunk. Az 1Péter 2,11-ben írja ezt.

1Péter 2,11. Egyszerű fordítás

11. Átutazóban vagytok a földön és a valódi otthonotok nem itt van.

Tehát az ember hármas összetevőjéből csak a test az, ami egy idő után visszakerül a földre. A halál, az egyedül a test végpusztulását jelenti. Az 1Mózes 3,19-ben írja az Ige:

1Mózes 3,19.

19. Arcod verítékével egyed a te kenyeredet, mígnen visszatérsz a földre, mert abból vétettél: mert por vagy te s ismét porrá leszel.

Tehát ez a testünkre vonatkozik. Az elmúlás pillanatában a testből kiköltözik az ember szelleme és a lelke, és átlép egy nem látható világba, ahol tovább él. A Lukács evangéliumban azt bizonyítja Isten Igéje, hogy a test elmúlásával nincs vége az életnek. A kérdés viszont az, hogy miután az ember kilehelte a lelkét és a szellemét, hova kerül? A Lukács evangéliumban megnézzük az Igét. Én az Egyszerű fordításból szeretném nektek felolvasni, és utána pár szót hozzászólok.

Lukács 16,19–31. Egyszerű fordítás

19. Jézus ezt mondta: „Volt egyszer egy gazdag ember, aki mindig a legdrágább, legfinomabb ruhákat viselte, és napjait fényűző lakomákkal töltötte.

20. A háza kapujában egy sebekkel borított szegény koldus feküdt, akit Lázárnak hívtak.

21. Arra vágyott, hogy legalább a gazdag asztaláról lehulló maradékokkal jóllakhasson, de csak a kutyák jártak hozzá, és a sebeit nyalogatták.

22. Egyszer aztán meghalt a koldus, és az angyalok oda vitték, ahol most Ábrahám él. A gazdag is meghalt, és eltemették,

Tudnunk kell, hogy ez a rész még az Ószövetséghez tartozik, mivel az evangéliumokból olvasom. Ez még az átmeneti időkorokra vonatkozik.

23. A gazdag is meghalt, és eltemették, de ő a halottak országába került. Egyszer, amikor gyötrelmei között felnézett, meglátta a távolban Ábrahámot, mellette pedig Lázárt.

24. Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy a vízbe mártott ujjával lehűtse a nyelvemet, mert borzasztóan éget ez a tűz!

25. De Ábrahám így válaszolt: Fiam, emlékezz csak! Amíg a földön éltél, részed volt minden földi jóban. Lázárnak akkor csak a nélkülözés, meg a szenvedés jutott. Most neki a vigasztalás, neked pedig a szenvedés a részed.

26. Ezen felül köztünk és köztetek nagy és átjárhatatlan szakadék van. Innen senki sem mehet át hozzátok, és tőletek sem jöhet át senki.

27. Ekkor a gazdag így kérte: Atyám, akkor legalább küldd el Lázárt az apám házához!

28. Figyelmeztesse az öt testvéremet, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrődés helyére!

29. De Ábrahám így válaszolt: Nekik ott van Mózes Törvénye és a próféták írásai, hallgassanak rájuk

30. De a gazdag tovább vitatkozott: Nem úgy van, Atyám! Ha valaki a halottak közül megy vissza hozzánk, akkor biztosan megváltoztatják az életüket.

31. Ábrahám így válaszolt: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, akkor az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül

Tehát ez egy valós történet a Bibliából, ami leírja, hogy miért fontos, hogy amíg itt járunk a földön, addig megvalljuk Jézust Urunknak, újjászülessünk, mert nem mindegy, hogy hova kerülünk. Ez az igesor nagyon sok mindent bizonyít. Tehát bizonyítja azt, hogy a szellemi világban két hely létezik. Bizonyítja, hogy van menny és pokol. Sok ember nem hisz a pokolban, pedig épp olyan valóságos, mint a mennyország. Bizonyítja azt is ez az igesor, hogy a fizikai halálunk után az életünknek nincs vége. A szellemünk és a lelkünk kimegy a testből, és más világon létezik. Tehát mivel szellemi lények vagyunk, ezért mi is visszamegyünk az Atyához. Ezt is írja Isten Igéje. Azt is bizonyítja Isten Igéje, hogy a menny és a pokol között nincs átjárás. Tehát, aki a mennybe megy, az ott marad, és aki a pokolba megy, az is ott marad. Azt írja az Ige, hogy egy nagy szakadék van a kettő között, és nincs átjárás. Tehát nem hagyhatják el a helyüket, ott maradnak, mert abban a pillanatban, ahogy meghal a testük, eltávoznak, és ott maradnak. Tehát alátámasztja az Ige azt is ezáltal, hogy nincs szellemjárás. Meglátjuk az Ige mögött, hogy Lázárt nem küldte vissza Ábrahám a földre és nem küldte át őhöz sem, hogy hűtse le a nyelvét. A földre sem küldte le a testvéreihez, mert azt mondta Ábrahám, hogyha Mózesnek és a prófétáknak nem hisznek, akkor hiába tesz Isten bármit, mert nem fognak hinni. Így járunk emberekkel. Jézussal is mit műveltek? Olvassuk nagyon sok helyen, hogy nem hittek neki. Ha Jézusnak nem hittek, akkor nekünk sem hisznek az emberek, nagyon sokan. Nekünk, akik a tiszta Bibliáról beszélünk nekik és Jézusról, az újjászületésről. Az sem található a Bibliában, hogy az elhunytak szellemei visszalátogatnak a földre. Ugye nem találunk ilyet? A Zsidókhöz írt levélben, a 9,27-ben találtam egy nagyon jó Igét, ami alátámasztja azt, hogy nincs reinkarnáció.

Zsidó 9,27.

27. És amint elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet

Tehát az emberek egyszer (egy alkalommal) halnak meg! Ámen. Dicsőség az Úrnak! Tehát benne van! Az is benne van, hogy kik juthatnak a mennybe. Ugye olvassuk itt Lázárnál, hogyha mögé tekintünk az Igének. Azt írja az Ige, hogy koldusként élt, de azt is írja, hogy ez az ember nem segített rajta. Segíthetett volna rajta, hogy neki is jobb élete legyen, de ő alázatos maradt. Olyan utalások vannak az Igében, amelyek angyalos utalások, hogy az ebek nyalogatták a sebeit. Igazából az angyalok is vigyáztak rá. Azt is olvassuk az Igében, hogy szegény Lázár, amikor meghalt, angyalok vitték a szellemét és a lelkét az Ábrahám kebelébe. Tehát az angyalok jönnek, és azok viszik az emberek szellemét a mennybe. Azokét, akik újjá vannak születve. Dicsőség az Úrnak! Tehát nagyon sok mindent elárul az Ige. Ezt csak így, röviden szerettem volna elétek tárni nektek ezt a részt. Nekem az a kijelentés jött itt például, hogy egyszer halnak meg az emberek, hogy egy ember által jött be a bűn, és egy ember váltott meg minket, az Úr Jézus. Dicsőség az Úrnak!

Zsidó 9,28.

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszer bűn nélkül fog megjelenni, üdvösségre azoknak akik várják Őt

Ebben benne van az újjászületés és az üdvösség. Dicsőség az Úrnak! Ámen.

A halottak feltámadására két utalást mondok az Igéből. A Jakab 2,5-ben nagyon jól ráutal Lázárra és a gazdag emberre. Én ezt a kijelentést kaptam. A Jakab 2,5. azt írja:

Jakab 2,5.

5. Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei legyenek annak az országnak, amelyet azoknak ígért, akik Őt szeretik?

Tehát dolgoznunk kell azon, hogy a gazdagoknak sem a pénz legyen a szerelmük, hanem ismerjék meg Jézust, és szülessenek újjá, ők is a mennyországba kerüljenek. A másik pedig a Lukács 12,21-ben:

Lukács 12,21.

21. Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag.

Tehát ez vall a gazdag emberre, aki úgy viselkedett, hogy cicomázottan, fényűzően élt, nem foglalkozott a szegényekkel, hogy segítsen rajtuk. Hova került? Ugye, nem ment Isten útján. A pokolba került. A halottak napjáról, november 2-ról az egyszerű falusi nép úgy tartotta, hogy ekkor járnak vissza a halottaknak a szellemei. Régen ezt hallottuk, biztos ti is hallottátok az idős emberektől. Ijesztgettek is minket gyerekként.

De ezt a tévhitet még tovább bonyolítja, hogy az angolszász kultúrkörből származó, a kelta mitológiára visszavezethető Halloween szokásai sajnos kezdenek elterjedni nálunk. Nem csak nálunk, hanem az egész világon, és ezt október 31-re tették. Ennek is az az alapelve, hogy a hallottak szellemei ezen a napon visszatérnek a földre. Mivel a szellemjárás nem egyezik a Biblia tanításaival, ezért ettől távol kell magunkat tartani.

A keresztényeknek a Halloween helyett a reformációt kellene ünnepelni, ami október 31-én van, amely Luther Márton nevéhez fűződik. Erről nem beszélek részletesen, mert hosszú lenne. Egyes népcsoportok hisznek abban, hogy a halottak szellemei visszatérnek. Ismerünk ilyen népcsoportokat, ilyen vallásokat, akik hisznek ebben. De Istennek ez nem tetsző dolog. Nem tetsző dolog az, hogy okkultista szellemmel rendelkező személyekre hallgassunk. Kik ezek? Az okkultista jelentése, hogy ördögi, természetfölötti erőket működtető személy. Ez a varázslás, a mágia, a spiritizmus, a kártyavetés, szellemidézés, jóslás, halottidézés, asztaltáncoltatás. Azt írja Isten Igéje, hogy mi ne forduljunk ilyenekhez. Ne forduljunk például jövendőmondókhoz. A 3Mózes 19,31. alá is támasztja:

3Mózes 19,31.

31. Ne menjetek igézőkhöz, és a jövendőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

Tehát Istenhez forduljunk. Ámen! Nekünk a mindentudás Istenétől kell tudakozódnunk, nem pedig a halottlátóktól, vagy a jósló szellem alatt álló személyektől. Van még egy Igénk az Ésaías 8,19.

Ésaías 8,19.

19. És ha ezt mondják tinéktek: Tudakozzatok a halottidézőktől és a jövendőmondóktól, akik sipognak és suttognak. Hát nem Istenétől tudakozik-é a nép? Az élőkért a holtaktól kell-é tudakozni?

Ámen! Tehát itt leírja az Ige, hogy ne azoktól, ők nincsenek újjászületve, nem hisznek Istenben, és az ördög munkálkodik a szívükben, a gonosz szellemek. Amikor valakinek egy elhunyt személy szellemét megidézik, azt egy olyan gonosz és megtévesztő szellem teszi, aki képes az elhunyt személy képében is megjelenni. Nagyon durva dolgok vannak. Hallottam én is nagyon sok ilyen. Isten azt mondja, hogy maradjunk meg a világosság ösvényén, és ne hajoljunk el attól se jobbra, se balra. Ezt írja a Példabeszédekben a 4,27-es Ige, hogy ne hajoljunk el se jobbra, se balra. Ami a sötétség oldaláról származik, azt Jézus nevében el kell utasítanunk. Mi tudjuk, hogy hatalmunk van a Jézus nevében ezt megtenni. Pál apostol példáját hozom az Írásból, az Apostolok cselekedetei 16. fejezetében találjuk 16-tól, 18-ig. Itt láthatjuk, hogy Pál apostol, aki újjá volt születve, ki tudta parancsolni a szolgáló lányból a jósló szellemet, Jézus nevét használva.

Apostolok cselekedetei 16,16–18.

16. Lón pedig, hogy mikor mentünk az imádkozásra, egy szolgálóleányka jöve előnkbe, akiben jövendőmondásnak szelleme volt, aki az ő urainak nagy hasznot hajta jövendőmondásával.

17. Ez követvén Pált és minket kiált, mondván: Ezek az emberek a Magasságos Istennek szolgálói, akik néktek az üdvösségnek útját hirdetik. Pál kiúzi a jövendőmondás szellemét a szolgálóleányból

18. Ezt pedig több napon át tette. Pál azonban megbosszankodván, és hátrafordulván, mondá a szellemnek: Parancsolom néked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle. És kiméne abban az órában.

Dicsőség az Úrnak. Itt egy jósló szellem volt a lánykában, és ezt kiharcolta Pál a Jézus nevében. Ennek van egy ellenpéldája a Skévának a fiai. Azok nem voltak újjászületve, ezért nem is tudták a gonosz szellemeket kiharcolni Jézus neve által. Nézzük meg ezt a példát:

Apostolok cselekedetei 19,13–20.

13. Elkezdtek pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek voltak, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, akit Pál prédikál.

14. Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, akik ezt művelik vala.

15. Felelvén pedig a gonosz szellem, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kik vagytok?

16. És reájuk ugorván az az ember, akiben a gonosz szellem volt, és legyőzván őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy mezítelenen és megsebesülve szaladának ki abból a házból. Magasztaltatik az Úr Jézusnak neve

Itt látjuk, hogy a gonosz szellem tudta, hogy ők nincsenek újjászületve. Azt mondta a szellem, hogy Jézust ismerem, meg Pált is. De ti kik vagytok? Használták a Jézus nevét, de nem tudtak vele kezdeni semmit, mert csak az újjászületés után lehet Jézus nevében parancsolni, és Jézus nevében kérni. Ez nagyon fontos! Az ördög is ismeri Jézust, és nem tudta legyőzni, mert Jézus volt a győztes király. Ámen!

17. Ez pedig tudtukra lett mindeneknek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban lanknak vala, és félelem szálla mindnyájukra, és magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve.

18. És sokan a hívők közül eljönnek vala, megvallván és megjelentvén cselekedeteiket.

19. Sokan pedig azok közül, akik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva, mindenki szeme láttára elégették. És összeszámlálák azoknak árát, és találák ötvenezer ezüst pénznek.

20. Ekképpen az Úrnak Igéje erősen növekedik és hatalmat vesz vala.

Dicsőség az Úrnak! Jézus az Úr! Jézus neve felmagasztaltott itt is, és győzelmet aratott. Ámen! Tehát ez az ellenpéldája a másik dolognak, hogy Jézus nevében ki tudta az újjászületett hívő parancsolni a gonosz szellemeket, a Skéva fiainak pedig nem sikerült, mert nem voltak újjászületve. Ők csak utánozták ezeket az apostolokat, de újjászületés nélkül nem lehet Jézus nevét használni.

Apostolok cselekedetei 4,12. Egyszerű fordítás

12. Mert nincs senki másban üdvösség, egyedül csak Jézusban! Az Ő neve az egyetlen a világon, amely által az emberek üdvösségre juthatnak!

Tehát az újjászületett keresztény ember szelleme visszatér a mennybe, ahonnan jött. Az apostoli levelek az újjászületett keresztényekről nem azt állítják, hogy meghaltak, hanem, hogy elaludtak Krisztusban. Tehát a kettő között különbség van. A hívő ember ígéretet kapott arra, hogy amikor Jézus Krisztus visszajön a felhőkön, akkor feltámadnak azok, akik elaludtak. Így a találkozás reménye vigasztaljon bennünket, hogy akik előrementek az Úr Jézusban, Ő elkészítette a helyet nekünk, és akik mentek újjászületve utána, ők fölmentek a

mennybe, és várnak minket ott. Ezzel vigasztaljuk a szeretteinket, a barátainkat, a szomszédunkat, vagy akik még nem tudnak erről. Ez vigasztalja a gyászolókat is. Meg van írva az Igében, hogy vigasztaljuk az embereket, a szeretteinket, és mindenkit. Van, ahol az emberek mély gyászban, szomorúságban vannak, amikor egy elhunyt személy eltávozik a szerettei közül, máshol pedig ünnepelnek. Ott ünnepelnek, ahol tudjuk azt, hogy újjászületett volt az a személy, és hogy a mennyben van és várni fog minket. Ez a kép legyen előttünk. Ha majd eljön az az idő, akkor várnak minket ott fönt.

1Thesszalonika 4,13–18.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiaim, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.

Mit ír itt az Ige? Hogy Jézus meghalt és feltámadt. Tehát, ha hisszük ezt, akkor mi is elalszunk és föltámadunk Ővele együtt, nem csak azok, akik elaludtak már.

15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteleig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak.

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban;

17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

18. Annak okáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

Ámen! Dicsőség az Úrnak! Ebből nagy megértést kell kapnunk, hogy ez így van. Hinnünk kell ebben! Azt mondja az Úr Jézus:

János 11,25.

25. Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is, él;

Jézus a legfontosabb dologról tanít még minket, a szellemi újjászületésről. Azt mondta Nikodémusnak, a János 3. fejezetében olvashatjuk, hogy *szükség néktek újonnan születnetek, mert aki nem születik újjá, nem láthatja meg az Isten országát.* Ezek Jézusnak a szavai Nikodémushoz. Azt is mondja az Ige, hogy én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, hanem ha énáltalam. Tehát, az Atyához megyünk, Jézuson keresztül. Dicsőség az Úrnak! Jézus elkészítette számunkra az utat a mennyei hazába.

Apostolok cselekedetei 4,12.

12. És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Dicsőség az Úrnak! Nincs más név, Jézus nevében kell mindent megvallanunk. Az örök élet Isten ajándéka. Az újjászületés, az örök élet Isten ajándéka, amit kegyelemből ad, hit által.

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék

Ámen! Tehát nem cselekedetekből van. Tehetünk jó dolgokat, jót cselekedhetünk, de nem az fog minket üdvösségre vinni, hanem ha kimondjuk a szánkkal, és hisszük a szívünkben, hogy Jézus meghalt és feltámadt, és Ő Isten Fia. Az újjászületést nem helyettesíti a vízkeresztesség sem, a konfirmáció, a bérmálás, áldozatok bemutatása, a bűnök megvallása. Semmi ilyen vallási törvény és szokás nem helyettesíti. Tudni kell, hogy nem ez az újjászületés. Az intellektuális tudás sem hoz üdvösséget. Nem az a lényeg, hogy gyülekezetbe járok, nem az hozza meg az üdvösséget, az újjászületést, hanem ha megvallod az Úr Jézus Krisztust Uradnak. Tudhatunk mi a Bibliából mindent, az nem hoz üdvösséget, ha nem vallod meg az Úr Jézus Krisztust Uradnak. Semmi emberi cselekedet nem ad üdvösséget. Ebben a dologban, ebben mindben tökéletes volt Nikodémus, aki egy vallási vezető volt. De Jézus mégis így szólt hozzá:

János 3,7.

7. Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születetek.

Természetesen, ha betartjuk azt, ami a Bibliában van le írva emellett, a cselekedeteink miatt, hogy változtassunk, akkor meg fog az életünk gyökeresen változni. Tehát nagyon fontos. Az Újszövetségben már nem az ószövetségi parancsolatok vannak, az áldás meg az átok. Az áldást azt elveszük, de az átok, hogy ha ezt csinálod, akkor ez az átok száll rád, ez már nem működik. A tízparancsolatot körbeöleli az Ú Jézus szeretete. Ha mi szeretetben élünk, a bibliai utasítások szerint élünk és cselekszünk, akkor nem szegjük meg a tízparancsolat törvényét. Ámen! Fontos az, hogy az újjászületés és az üdvösség között van különbség. Az újjászületés, az a szellemünk újjászületése, ami a legfontosabb. Újjászületés nélkül nincs üdvösség! Az üdvösség szóban benne van az újjászületés, benne van a szellemi halál és az átoktól való megváltás, benne van a betegség átkától való megváltás, és benne van a szegénység átkától való megváltás. Az üdvösségben benne van a szabadulás, benne van a békesség, az öröm, minden benne van. Előhozza a szellem gyümölcseit, ami a szívünkben van. Dicsőség az Úrnak! Jézus az egyedüli út az életünkben, nincs semmi más. Akinek hit ébred a szívében, hogy Jézust befogadja, ahhoz megvallást kell tennie, hogy az igazi valós lénye, az emberek szelleme, akik saját maguk, a valós lényük újjászülethessen és üdvösséget nyerjen. Azt is tudni kell, hogy ez az újjászületés ez azt jelenti, hogy a régi természetet, az ó embert leteszi. Az ördögi természetet megváltja Jézus azzal, hogy isteni természet költözik a szívébe. Ezt köszönjük az Úr Jézusnak. A 2Korinthus 5,17. írja, hogy új teremtetek vagyunk, hogy a régiék elmúltak, minden újjá lett. Azt is tudni kell az embereknek, hogy a külső testük nem változik. Itt ketté szoktuk venni, hogy van a benső emberünk, meg van a külső emberünk. Tehát a külső testünkön semmi nem fog változni, amikor befogadjuk Jézust, De a bensőnk teljesen tisztára mossa Jézus az Ő vére által, ha megvalljuk Őt. Ámen! Ezt az embereknek csak a földi életük során van lehetőségük megtenni, hogy újjászülessenek. Olvastuk a Lázár és a gazdag ember történetében, hogy fontos, hogy ezt megtegyük, mert nincs átjárás. Nem lehet átírnak a pokolból az illetőt a mennyországba. Fontos ezt tudni! Nem lehet, a kettő között nincs átjárás. Dicsőséget adunk az Úrnak, és megvalljuk a mai napon Jézust Urunknak. Halleluja!

Bor Ferenc:

Szeretettel köszöntünk benneteket! Ti is köszöntsétek a szomszédotokat, és emlékeztessétek, hogy Jézus él, és mi is Ővele együtt!

A mai nap aktuális, hogy beszéljünk, tanítsunk az örök életről. Ez egy nagyon-nagyon fontos kérdés. Gyakorlatilag az embernek az életútja, az emberi élet fázisai több szakaszból állnak. Ha csak arra gondolunk, hogy gyermekkorban egy időre tejfogunk van, utána felváltja a maradandó fog. Ha a természetből veszünk példát, hogy hogyan születik meg az a szép, színes pillangó, amelyik előtte csúf hernyó volt. Bebábozódik, átalakul, és utána lesz belőle egy csodálatos lepke, aminek szinte mindenki örül. A gyerekek még szeretnék megfogni is.

Az emberi életnek a fázisai:

Először is, az ember hármassal felépítésű szellemi lény. Az ember szellem, van lelke, és testben él. Az igazi valónk a benső emberünk, a szellemünk, és nem a testünk. A testünk gyakorlatilag egy ház, és ebben – úgymond – albérlők vagyunk.

– A mennyből jön az *emberi szellem*, és a fogantatáskor a magzatba belekerül, mert a test szellem nélkül halott – mondja az Ige. A magzat sem lehet élő, ha nem kerül bele egy emberi szellem, ami Istentől származik. Azután mi következik?

– Kilenc hónap elteltével megszületik, a világra jön, a földre jön ez a baba. És az ember a *földön él* egy bizonyos időt.

– Majd a végén lehunyja a szemét, elalszik, *elköltözik* a földi világból.

Két helyre mehet az elhunyt szelleme és lelke: vagy fölfelé, a mennybe pontosabban, vagy pedig a pokolba, ahol az örök szenvedés és a gyötrelme helye van.

Aki nem ismeri a Bibliát, és nincs kellő ismerete a Bibliából, úgy gondolja, hogy az emberi élet ennyi, hogy a születéstől az elmúlásig tart. De az emberi élet nem ennyi. Az emberi élet előbb kezdődik, és a halál után is van élet. Úgyhogy erről szeretne az Úr Jézus egy kis mélyebb betekintést adni. Aki befogadja az Úr Jézus Krisztust a szívébe, az fentről, Istentől újjászületik, és aki újjászületett, az visszatér a mennybe, ahonnan jött, az örök hazába. Aki pedig nem fogadta be, az az eredendő bűn miatt, ami az Édenben történtek miatt nem üdvözült. Az Édenben megtörtént az elkülönülés, az átoknak egy része, egy formája, és mivel az ember az Édenben Istentől elkülönült, ezért nem tud Isten színe elé járulni úgy, ahogy van. Ezért kell újjászületnie. Tehát ott kezdődik, és itt végződik. Gyakorlatilag az emberi szellem az örök életű, mert soha nem hal meg, de a Biblia az örök életre azt érti, hogy újjászületve a mennybe kerülünk, és az Úrral leszünk. Mert az, ami a pokolban történik, az a sok szenvedés, folyamatos, örökké való kínok, az igazából nem élet. A Biblia arra nem azt mondja, hogy örök élet, pedig ott is él az emberi szellem, csak gyötrelmekben. A Biblia azt mondja, hogy akik az Úrhoz mennek, azoknak van meg az örök élet. Jézus feltámadt, Jézus él, és mi is élünk Ővele együtt. Azt mondta az Úr Jézus, hogy Ő előremegy, és házat készít nekünk.

Lapozunk el az 1Mózes 6,3-hoz! Isten kezdetben örök földi életre teremtette az embert. Elhiszitek? Miután megtörtént a bukás, és az a sok gonoszság, ami a földön volt, Isten egy kicsit megszorodott, csalatkozott, és itt olvassuk el, hogy mit mond az 1Mózes 6,3:

1Mózes 6,3.

3. És monda az Úr: Ne maradjon az én szellemem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje százhusz esztendő.

Tehát eredetileg örök földi életre tervezte az embert, de utána ezt lekorlátozta Isten százhusz évre, és mindez akkor történt, amikor Noé már hatszáz esztendő volt. A másik oldalon itt látjátok, a 7. fejezet 6-os versében. Ekkor volt Noé hatszáz esztendő.

Írtam be egy-két utalást, érdemes ezt is megnézni. Az 5Mózes 31,2:

5Mózes 31,2.

2. Monda pedig nekik: Száz és húszesztendő vagyok ma, nem járhatok többé ki és be: az Úr pedig azt mondá nékem: Nem mégy át ezen a Jordánon.

Ez Mózesről szól. Az előbbi Igében azt olvastuk, hogy Isten százhusz évben határozta meg az ember életének a hosszát. Itt mi történik? Mózes elérte a százhusz éves kort és azt mondta Isten, hogy „bevonom a jogosítványodat”. Nincs tovább! Elérted a százhusz éves kort, add át a stafétabotot. És átadta Józsuénak. Még egy Igénk van az 5Mózes 34,7-ben:

5Mózes 34,7.

7. Mózes pedig száz és húszesztendő volt, mikor meghalt; nem homályosodott meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott az ő ereje.

Ez egy nagyon jó Ige arra, hogy nem betegségben kell meghalni, hanem százhusz évig az ember gyakorolja a hatalmát, amit Krisztusban kapott. Tökéletes egészségnek örvendhet, mint Kenneth Hagin is, többek között, és százhusz éves korban csak becsukja a szemét és a belső embere, a szelleme kilép a testéből. Vége az albérletnek. Az édeni bukással bejött a földre a halál. Isten nem teremtett halált. A mennyben nincs halál.

Gyönyörködünk az őszi falevelekben, hogy milyen szép sárgák, de gyakorlatilag ez a növényeknek a halála. A mennyben minden gyönyörű zöld. Ha Jesse Duplantis beszámolóját megnézzitek, akkor ezt halljátok. A virágoknak olyan színe van, hogy ilyen szín a földön nincs. Ami most van a földön, az gyakorlatilag az eredeti teremtésnek az eltorzított képe. Az emberek többsége fél a haláltól. A haláltól való félelemben élnek le az életüket. Félnak a rabságtól, a megkötözöttségtől, és némelyiküket egész életében fogságban tartja. Mi lesz, ha meghalok? Nem tudom, hogy hova kerülök. Nem tudom, hogy mi lesz velem. Van egy bizonyos félelem a tudatlanság miatt.

Nézzük meg, hogy a bibliai halál, az mit takar. A *bibliai halál* azt mondja, elkülönülés valamitől. Ha valaki behunyja a szemét, kilép a testéből, akkor elkülönül valamitől, mert az

ember, amint említettem, szellem, lélek és test. A test itt marad, a szellem és a lélek együtt kilép a testből, és befejeződik az albrélet. A ház az, ami itt marad. Amikor az emberi szellem kilép a testből, akkor megszűnik az élet. Maga az Ige is mondja. Vehetjük azt a példát, ha télen felhúzzuk a kesztyűt, és benne van a kezünk, akkor a kesztyű mozog. Ugye? De ha a kesztyűből kihúzzuk a kezünket, és letesszük az asztalra, akkor már nincs benne élet, nem fog megmozdulni. Nem kell ráütni egy bottal, hogy többet ne mozogjon, nem kell lelőni, hogy többet ne mozogjon, mert az a kesztyű nem fog mozogni, mert nincs benne az élet. A bibliai halál nem jelenti az ember lényének a végét.

Amikor a cserépedényben vagyunk, akkor testben élünk, de az igazi valónk, az sokkal korábról, az örökkévalóságból jön, és az örökkévalóságba is megy vissza. Ugye, mennyivel másabb így tekinteni az emberi életre és az elmúlásra, mint ahogy eddig tudtuk?

Az emberek félnek a haláltól, mert félnek a veszteségtől. Ugyanis a halál pillanatában elkülönülnek attól, amit szerettek. Elkülönülnek a családjuktól, a vagyontól, a sikertől, mindattól, ami a földön volt. Egy másik dimenzióba kerülnek át. Nem szűnik meg az ember létezése azzal, hogy lehunyja a szemét, csak egy másik dimenzióba kerül, a szellemi dimenzióba, és a fizikai javakat nem tudja használni. Ezt a világ úgy oldotta meg, hogy örökség az utódoknak.

Az újjászületett keresztényeknek kell-e félni a haláltól? Azt hiszem, ha eddig nem is volt teljesen egyértelmű, de amit ma felvázoltunk, így már érthető. Az ember lejön a földre, van egy földi időszaka. És igazából az ember életében ez a földi időszak a legrosszabb és a legnehezebb időszak, mert a mennyben nincs ördög. Ki lett vettetve, nagyon-nagyon régen, amikor fel akart fuvalkodni, amikor kevély lett. Isten fölé akarta helyezni a trónját. Tehát ki van vettetve, mert Jézus felvitte a szent vért a mennyei Szentek Szentjébe, és a harmadik égből az ördög, az ellenség, ki van zárva. Ezért nagyon jó hazamenni. Tehát az újjászületett keresztényeknek nem kell félni a haláltól.

Ellapozunk a Filippi levél első fejezetéhez, mert itt Pál apostol nagyon érdekeset mond. Azt mondja, hogy a fizikai halál az újjászületett keresztény számára nyereség. Hogy lehet ez nyereség? Úgy lehet nyereség, hogy visszamegyünk a mennyei hazába, ahonnan jöttünk. A szerető mennyei Apukánkhoz. Filippi levél 1. fejezet 21-től a 24-ig:

Filippi 1,21–24.

21. Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.

22. De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom.

23. Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb.

24. De e testben megmaradnom szükségesebb tiérettetek.

Tudjátok, amikor valaki átéli azt a bizonyos klinikai halál állapotát, és visszajön – a múlt héten is volt erről szó –, akkor teljesen másképp éli meg a további életet. Másképp éli meg a halált. Nem fog félni a haláltól. Akik újjászületettek, és úgy tapasztalják meg a klinikai halált, azok nagy örömről, békességről számolnak be. Néhányuk vissza sem akar jönni, mert ott sokkal jobb. Valakik annyira közel kerülnek az Úrhoz, hogy nem sok kellene ahhoz, hogy hazamenjenek, mert annyira közel vannak az Úrhoz. Miért szükséges itt maradnunk a földön? Valakinek hirdetni kell az Evangéliumot, kell hirdetni az Örömhírt, az embereket üdvösségre vezetni, mindaddig, amíg be nem zárul a kegyelemnek a kapuja. Amikor a mennybe jutunk, akkor ott gyakorlatilag nagy örömmel fogadnak. Ezt hiszem, Jesse is beszélt erről. Pál is azt mondja: „szorongattatom e kettő között”, dilemmázik, hogy menjek az Úrhoz, vagy maradjak a földön. De tiérettetek fontosabb, hogy itt maradjak. Amikor valakinek véget ér a földi élete, angyal jön érte, kísérettel megy. És egyetlen embernek a szelleme sem marad itt a földön, vagy nem bolyong a föld körül, mert az angyal jön, és elviszi a mennybe. Az, amit hallunk, hogy itt rekedt a szelleme, meg itt kóborol, meg kísért, meg mindenféle butaság, az gyakor-

latilag nem más, mint egy démoni munkálkodás. Egy démon kiadja magát Kis Pista Jóskának, és az emberek ezt elhiszik. Betűket rakatnak ki vele, meg asztalt táncoltatnak. Nincs arra lehetőség, hogy az ember szelleme itt maradjon, mindenképpen elmegy. Vagy föl, vagy le, de itt nem marad. A mennyben viszont jutalmak várnak, ezt is jó tudni.

A Biblia kétféle halálról beszél, a fizikai halálról és a szellemi halálról.

A szellemi halál az, amikor Ádám elkülönült Istentől, és az eredendő bűnt örökölte minden földön megszületett ember. Ezért van szükség az újjászületésre, hogy a belső emberünk Isten természetét kapja meg, és közösségben legyünk az Atyával.

A fizikai halál pedig elkülönülés a testünktől. A szellemünk kilép a testünkből, kettéválik, és mindegyik más helyre megy. Ez egy olyan ünnep, hogy mindannyiunknak van valamilyen köze hozzá, mert a szeretteink közül, nagyszülők, szülők, ki milyen korban van, már nincsenek közöttünk. Nem szeretnék senkit sem megbántani, csak a világosságot szeretném átadni.

A temetőkből csak a házak vannak. A temetőkből nincs ott az az illető, akit úgymond eltemettek, mert a házból az élet kiszállt. Az az élet továbbment.

Az 1Thessalonika levélben olvassuk el vigasztalásként, hogy az úgynevezett „házak”, tehát az elhantolt vagy elhamvasztott testek Jézus visszajövelekor feltámadnak. Erre mondják azt, hogy az utolsó napon feltámadnak. Ez az utolsó nap. Ebben a bibliai időszakban - nem a világvége, félre ne értessék! Tehát az 1Thessalonika 4-ben a 13-tól a 18-ig, még ennek az alcíme is így hangzik, hogy *Az elhunytak felől való reménységünk*. Figyelemmel olvassuk el!

1Thessalonika 4,13–18.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.

15. Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteleig, semmiképpen sem előzzük meg azokat, akik elaludtak.

16. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és először azok támadnak fel, akik meghaltak a Krisztusban.

17. Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk velük együtt a felhőkben, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

18. Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

Mire adta Isten ezt az igesort? Mondja a végén, hogy vigasztalásra, „vigasztaljátok egymást”. Ez az igerész van a szórólapon is, többek között. Nekünk van reménységünk, mert tudjuk, hogy mi következik, vagy mi történt azokkal, akik előttünk elmentek. Azt mondja, akik Jézus által elaludtak, „elaludtak Ővele”. Ez azt jelenti, hogy újjászületettek voltak, mert a szívükben volt az Úr Jézus. A 14-es versben kezdődik, hogy amikor Jézus visszajön, nem érinti a lába a földet, hanem csak a felhőkön találkozunk Vele. De akik előbb éltek, azok kapják az egyes sorszámot, tehát azok támadnak fel megdicsőült testben. Nem fizikai testükben, hanem megdicsőült testükben. Utána következünk mi, mert a mi testünk is elváltozik, kapunk egy megdicsőült testet, ami nem romlandó. Ez a test romlandó. Azt mondja, hogy az Úrral leszünk. Az Úr pedig harsonával, arkangyalok szózatával fog eljönni. Gyakorlatilag a levegőben találkozunk azokkal, akik előttünk eltávoztak. Ez nagyon érdekes lesz.

Tehát „vigasztaljátok egymást”. Ez az igeszakasz azért van, hogy vigasztaljátok egymást. Akik elköltöztek a földi életből, azokat nem örökre veszítettük el, csak előre mentek. Előre mentek, és mi megyünk utánuk. Az emberek egy része azért fél a haláltól, mert még soha nem haltak meg, nem tapasztalták meg azt, hogy mi az, hogy halál, mi az, hogy különválás. De azok, akik a klinikai halál állapotában már voltak, azok tudják már azt, hogy mi az, hogy kilépni a testből, és belépni a testbe. Mert sokan emlékeznek arra, hogyan léptek vissza a testükbe. Van olyan ember is, akivel ez már többször is megtörtént. Kenneth Hagin ír saját tapasztalatáról.

Lukács 16. fejezet. Amiről beszéltünk eddig, az gyakorlatilag itt van összefoglalva. Ha kérdeznék tőled ilyen dolgokról, akkor nyugodtan nyisd ki a Bibliádat itt a Lukács 16-nál, és olvassátok el a 19-től egészen a fejezet végéig. A gazdagról és a Lázárról van egy történet. Nem példázat, hanem egy valóságos történet! Az élet folytatódik a fizikai halál után. Az életnek nincs vége a fizikai halállal, márpedig hazamenni mindig öröm. Amikor az ember elutazik, és pár napig távol van, utána milyen nagy öröm hazamenni. Milyen nagy öröm az, amikor több évtizede lejtünk a mennyből, mint emberi szellemek, és most egyszer csak hazamehetünk.

A gyász, az egy természetes dolog, de vannak a gyásznak szélsőséges megnyilvánulásai is, ami démonikussá is válhat, olyan szélsőséges, és ez már nem helyénvaló. Mindannyian megemlékezünk a szeretteinkről, ez természetes. De ennek megvan a megfelelő medre, hogy milyen keretek között tartsuk ezt. Ugyanis a túlzott önsajnálattal nyit ajtót az ellenség számára. Helyes tisztelni a szeretteink emlékét, de ne szélsőségesen!

Az elmúlt tizen- év alatt a szolgálatunkban találkoztunk olyannal, aki minden nap kiment a temetőbe, és ebbe már belebetegedett, hogy elvesztette a házastársát. Minden nap kiment. Beszélni akart vele, ott akart lenni. De most tanultuk, hogy ott már nincs senki, ott csak a ház van. Aki maga az ember, az már valahol a szellemi világban van. A szomorúságnak van egy érzelmi töltete, és az embereknek néha jól esik szomorúnak lenni, mert akkor jönnek hozzá, vigasztalják és pátyolgatják, és körbe vesznek. De ez nagyon veszélyes, mert a fájdalom, a bánat egy veszélyes dolog.

Kenneth Copeland egyik tanításában találtam meg: „A negatív érzelmek mögött gonosz szellemek állnak.” Tehát, hogyha valaki szélsőségbe esik, akkor sajnos ajtót nyit az ellenségnek. Találkozni ilyen esetekkel, hogy valaki elveszti a hozzátartozóját, elmegy a messzeségbe, ahol lakott a hozzátartozója, és amikor visszajön, nem lehet ráismerni, mert annyira meg van zakkanva. Ráakaszkodott az a bizonyos elnyomó szellem.

Az interneten megtaláljátok a Békevár weboldalon, a „szertartások” pontnál a temetési szertartás szövegét, amit az egyházunk használ. Nagyon szépen leírja ezt az átmenetet, hogyan lépünk ki a testünkből, és hogyan haladunk tovább a szellemi világban. A sátán küldi az ő démonjait, hogy lopjanak, öljenek, pusztítsanak, és úgy lehengereljék az embert, mint az úthenger. De van egy jó hírem: Ésaías 53,4. Egy másik bibliai fordításban olvastam, hogy a fájdalom nem csak a fizikai fájdalomra vonatkozik, hanem a lelki fájdalomra is. Tehát a szomorúságra. De Jézus azt is elhordozta. Ha Jézus magára vette a szomorúságot, a bánatot, akkor nekünk nem kell, hogy ajtót nyissunk ezeknek a gonosz munkáknak. Nem kell, hogy átéljük ezeket az érzéseket, hogy átérezzük ezeket a szomorú pillanatokot! Jézus volt a Megváltónk, és Ő minden alól megváltott! Úgyhogy kapaszkodjunk ebbe bele!

Hisszük, hogy ez a tanítás is segített a mai napon tisztább képet alkotni az Úr dolgairól. Ámen.

Az Úr Jézus a szívek ajtaján kopogtat, de ez az ajtó egy nagyon érdekes és speciális ajtó, mert nincs rajta kívül kilincs. Isten senkire nem tud rátörni, hanem mi engedhetjük be a szívünkbe, mert csak belül van kilincs. Jézus azért halt meg, hogy nekünk örök és új életünk legyen, hogy megváltást kapjunk a betegség, a szegénység, a szellemi halál átkától, minden rossztól, és meglegyen a mennyei állampolgárságunk.

Pál apostol azt mondja a Római levél 10. fejezet 9-es, 10-es versében, hogy aki a szívében hiszi, hogy Jézus meghalt és feltámadt, és erről a szájával megvallást tesz Isten előtt, az üdvözülni fog.

A következő imádságot hívjuk ehhez segítségül, és kérünk szépen benneteket, hogy őszinte szívvel mondjátok utánunk:

Teremtő Istenem! Eléd állok, és fennhangon imádkozom!

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt.

Kérlek, Jézus, költözz a szívembe, és teremts újjá engem!
Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!
Elfogadom a megváltó munkádat, és hittel megvallom:
Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm.
Meg vagyok váltva. Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

Ebben a pillanatban, aki most fogadta be az Úr Jézust a szívébe, Isten a belső emberét, a szellemét újjáteremtette. Ez a szellemi újjászületés. És a szellemi újjászületés szükséges az üdvösséghez, az örök élethez, a mennyei állampolgársághoz. Ez gyakorlatilag az elsődözés, illetve a konfirmálás során kellene, hogy megvalósuljon.

Istennek van még egy ajándéka. Az egyik ajándék az Úr Jézus, akit elküldött a földre, a második pedig Isten Szent Szelleme, akit szintén elküldött a földre, Jézust felváltani. Tehát az első pünkösdkor eljött a Szentháromság harmadik tagja, és ahogy mi, szülők nagyon szívesen adunk ajándékot a gyermekeinknek, azt mondja a Lukács 11,13-ban az Ige, hogy Isten is nagyon szívesen ad ajándékot az Ő gyermekeinek. De elsősorban az Ő Szent Szellemét adná, és ehhez nem kell mást tenni, csak kérni. Ez a bérálásnak felel meg.

A következőképpen hangzik:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogy ha valaki Jézus nevében kéri Tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért, drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemedet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemeddel! Keresztelj meg a Szent Szellemeddel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod! Ennek alapján, most hitben vallást teszek, teljes a szívem a Szent Szellemeddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm, drága mennyei Atyám. Köszönöm, Jézusom, hogy a Szent Szellem örökké bennem van, és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen.

Az Újszövetségben Isten Szent Szelleme az a Vezető, aki bennünk lakik, keresztényekben, és a tanácsaival lát el bennünket, hogy merre menjünk, mit csináljunk. Az egy másik kérdés, hogy mennyire hallgatunk az Ő hangjára vagy az útmutatására.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehetünk Vele! Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.

A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

